

Oheň

Hana Zagorová

Tak být jak dým,
v patách z jisker závoj mít
a mávnutím vranám všechna křídla vzít.
A tmou se hnát, letět žhnoucí vánicí
a s tím si hrát, že jsem čarodějnicí.

Oheň, oheň začal hřát.
Pálí, piští jako had.
Jak mám se hnout?
Už mi šňůrou plamennou
svázal nohy v kolenou.
Jde žár z těch pout.

Oheň, oheň nocí vzplál.
Výhní se i můj dech vzňal
a žár jde výš.
Jako ďáblu upsaná
blížím se mu bezbranná...
Jsem blíž a blíž...

Tak být jak dým
v patách z jisker závoj mít

a mávnutím vranám všechna křídla vzít.
A tmou se hnát, letět žhnoucí vánicí
a s tím si hrát, že jsem čarodějnicí.

Oheň, oheň začal hřát.
Pálí, piští jako had.
Jak mám se hnout?
Už mi šňůrou plamennou
svázal nohy v kolenou.
Jde žár z těch pout.

Oheň, oheň nocí vzplál.
Výhní se i můj dech vzňal
a žár jde výš.
Jako ďáblu upsaná
blížím se mu bezbranná...
Jsem blíž a blíž...

Tak být jak dým
v patách z jisker závoj mít
a mávnutím vranám všechna křídla vzít.

A tmou se hnát, letět žhnoucí vánicí
a s tím si hrát, že jsem čarodějnicí.